

— Господарю, — рекълъ той, — приеми ме да ти слугувамъ тъй, само за хлѣба. Беденъ съмъ, помогни ми.

Търговецътъ не го позналъ и го приелъ.

И малкиятъ синъ заживѣлъ като слуга въ бащиния си домъ. Единъ день търговецътъ му рекълъ:

— Приготи конетѣ! Ще идемъ въ столицата, да купимъ стока.

Приготвилъ лъжливиятъ слуга деветъ коня и тръгнали двамата съ търговеца. Наближили столицата. Конетѣ се подплашили, нагазили въ най-хубавитѣ царски ниви и ги стъпкали. Уловили пазачитѣ търговеца и слугата му и ги завели при царя. Царътъ се много разгнѣвилъ.

— Нѣма да те пусна, — извикалъ той на търговеца, — докато не ми заплатишъ всичкитѣ загуби.

Далъ търговецътъ всичкитѣ пари, които носѣлъ съ себе си, но тѣ не стигнали. Тогава той помолилъ царя да освободи слугата му, та да отиде и вземе пари отъ сина му.

Царътъ се съгласилъ. Върналъ се лъжливиятъ слуга при братъ си. Разказалъ му всичко, но братъ му го изгонилъ.

— Я се махай! Трѣбва да продамъ всичко, каквото имамъ. А после съ какво ще живѣя азъ!

Натжилъ се много малкиятъ братъ. Взелъ той своитѣ три кесии злато и ги занесълъ на царя.

— Царю честити, синътъ на господаря ми нѣма повече пари.

— Какъ, — извикалъ царътъ, — и той не пожела да дойде дори да види баща си въ каква беда е попадналъ! Недостоенъ синъ! Иди и му кажи, че сега искамъ вече не пари, а човѣшки животъ: неговия, или на баща му.

Паднали на колѣне предъ царя и търговецътъ и слугата му, молили го, но той останалъ непреклоненъ.

Тогава слугата отишълъ и разказалъ всичко на братъ си. Но братъ му пакъ го изгонилъ съ думитѣ:

— Не искамъ и да знамъ за баща си. И тайно въ душата си се зарадвалъ, че по-скоро ще наследи богатството на баща си.

Натжилъ се още повече малкиятъ синъ. Дълго мислилъ той какъ да отърве баща си и най-последно отишълъ при царя.

— Царю честити, синътъ на моя господарь е готовъ